

Република Молдова

ПРАВИТЕЛСТВО

ПОСТАНОВЛЕНИЕ Nr. 699
от 11.07.2018

**pentru aprobarea Normei sanitar-veterinare
privind condițiile de sănătate la circulația
și importul de ecvidee**

Опубликован : 10.08.2018 в Monitorul Oficial Nr. 295-308 статья № : 836

În temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 221-XVI din 19 octombrie 2007 privind activitatea sanitar-veterinară (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 125-129, art. 396), cu modificările și completările ulterioare, Guvernul **HOTĂRĂȘTE**:

1. Se aprobă Norma sanitar-veterinară privind condițiile de sănătate la circulația și importul de ecvidee (se anexează).

2. Controlul asupra executării prezentei hotărâri se pune în sarcina Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

PRIM-MINISTRU

Pavel FILIP

**Ministrul
dezvoltării regionale și mediului**

**Contrasemnează:
agriculturii,
Liviu Volconovici**

Nr. 699. Chișinău, 11 iulie 2018.

Aprobată
prin Hotărârea Guvernului
nr. 699 din 11 iulie 2018

**NORMĂ SANITAR-VETERINARĂ
privind condițiile de sănătate la circulația și importul de ecvidee**

Norma sanitar-veterinară privind condițiile de sănătate la circulația și importul de ecvidee (în continuare – *Normă*) transpune prevederile Directivei 2009/156/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația și

importul de ecvidee, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 192 din 23 iulie 2010, astfel cum a fost modificată ultima oară prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1840 a Comisiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 280 din 18 octombrie 2016, precum și cu prevederile Deciziei Comisiei nr. 95/329/CE din 25 iulie 1995 de definire a categoriilor de ecvidee masculi cărora li se aplică cerința privind arterita virală, prevăzută la articolul 15 litera (b) punctul (ii) din Directiva 90/426/CEE a Consiliului.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Prezenta Normă stabilește cerințe față de sănătatea animală la circulația și importul de ecvidee

vii.

2. În sensul prezentei Norme, noțiunile utilizate au următoarea semnificație:
exploatație – o unitate agricolă sau de antrenament, un grajd sau orice spațiu sau instalație în care sînt ținute sau crescute, în mod obișnuit, ecvidee, indiferent de utilizare;

centru de colectare – o exploatație în care ecvideele sînt adunate, întreținute și, în caz de necesitate, supuse tratamentului sau cercetărilor de laborator, o perioadă limitată de timp, indiferent de utilizare, autorizată de autoritatea sanitar-veterinară competentă, în temeiul Legii nr. 221-XVI din 19 octombrie 2007 privind activitatea sanitar-veterinară, Legii zootehniei nr. 412-XIV din 27 mai 1999, actul permisiv fiind inclus în Nomenclatorul actelor permissive din anexa nr.1 la Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător;

ecvidee – animalele sălbatice sau domestice din speciile ecvidee (inclusiv zebrele) sau asine ori animalele rezultate din încrucișările acestora;

ecvidee înregistrate – ecvideu înregistrat în conformitate cu condițiile zootehnice și genealogice, identificat prin intermediul unui document de identificare emis de autoritatea competentă (la momentul actual, Î.S. „Centrul Informațional Agricol”, care se află în proces de fuziune), care administrează fișa genealogică sau registrul pentru rasa de ecvidee în cauză și caii pentru competiție sau curse, în temeiul art. 7-9 din Legea nr. 231-XVI din 20 iulie 2006 privind identificarea și înregistrarea animalelor, precum și al Legii zootehniei nr. 412-XIV din 27 mai 1999;

ecvidee destinate sacrificării – ecvideele destinate a fi transportate direct la abator sau după trecerea lor printr-un centru de colectare pentru a fi sacrificate;

ecvidee pentru reproducție și producție – ecvideele, altele decît cele înregistrate și destinate sacrificării;

țară indemnă de pesta cabalină africană – orice țară pe teritoriul căreia nu s-a depistat niciun semn clinic, serologic (la ecvideele nevaccinate) sau epidemiologic de pesta cabalină africană în ultimii doi ani și în care nu s-au efectuat vaccinări împotriva acestei boli în ultimele 12 luni;

boli cu declarare obligatorie – bolile specificate expres în anexa nr. 1;

admitere temporară – statutul ecvideelor înregistrate, originare dintr-o țară și admise pe teritoriul altei țări pentru o perioadă de pînă la 90 de zile, corelată cu situația de sănătate din țara de origine.

Capitolul II

CERINȚE PRIVIND CIRCULAȚIA DE ECVIDEE

Secțiunea 1

Cerințe generale

3. Se permite circulația de ecvidee înregistrate pe teritoriul țării sau importul de ecvidee din altă țară numai în cazul în care animalele întrunesc condițiile stipulate în prezenta secțiune.

În cazul situației epidemiologice favorabile privind bolile menționate în anexa nr. 1, se permite ca ecvideele:

a) să fie călărite sau transportate în scopuri sportive sau recreative pe drumuri situate în apropierea frontierelor interne;

b) să participe la evenimente culturale sau similare acestora, organizate de organele administrației publice locale situate în apropierea frontierelor interne;

c) să fie destinate exclusiv pășunatului sau muncii, în mod provizoriu, în apropierea țării.

4. Ecvideele nu trebuie să prezinte niciun semn clinic de boală la inspecția efectuată în intervalul de 48 de ore anterioare îmbarcării sau încărcării lor și să fie înregistrate.

5. Fără a aduce atingere dispozițiilor privind bolile cu declarare obligatorie specificate în anexa nr. 1 la prezenta Normă, medicul veterinar oficial trebuie să se asigure, în cursul inspecției, că nu există motive (în special pe baza declarațiilor proprietarului sau ale crescătorului) pentru a trage concluzia că ecvideele au venit în contact cu ecvidee care suferă de o boală infecțioasă sau contagioasă în 15 zile anterioare inspecției.

6. Ecvideele nu trebuie să fie destinate sacrificării în cadrul unui program național de eradicare a unei boli infecțioase sau contagioase.

7. Ecvideele trebuie să fie identificate astfel:

1) în cazul ecvideelor înregistrate, prin intermediul unui document de identificare care trebuie să certifice în special respectarea prevederilor prezentei secțiuni, iar cazul interdicțiilor, medicul veterinar oficial trebuie să suspende valabilitatea documentului de identificare pe durata interdicției și după sacrificarea calului înregistrat, documentul de identificare trebuie returnat autorității emitente;

2) în cazul ecvideelor pentru reproducție și producție, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 137 din 10 februarie 2009 „Cu privire la aprobarea Normei sanitar-veterinare privind condițiile de sănătate animală și certificare sanitar-veterinară la importul ecvideelor înregistrate și al ecvideelor pentru reproducție și producție”.

8. Ecvideele nu trebuie să provină dintr-o exploatare care a făcut obiectul uneia dintre următoarele măsuri de interdicție:

1) în cazul în care nu au fost sacrificate toate animalele din speciile sensibile la boală aflate în exploatarea respectivă, perioada de interdicție care vizează exploatarea de origine trebuie să fie de cel puțin:

a) 6 luni, în cazul ecvideelor suspecte de a fi contractat durină, începând de la data ultimului contact efectiv sau presupus cu un animal bolnav. În cazul unui armăsar, interdicția se aplică până la data castrării animalului;

b) 6 luni în caz de morvă sau de encefalomielită ecvină, începând de la data sacrificării ecvideelor care suferă de boala în cauză;

c) în cazul de anemie infecțioasă, până la data la care, după ce animalele infectate au fost sacrificate, animalele rămase au o reacție negativă la două teste Coggins efectuate la un interval de 3 luni;

d) 6 luni, în cazul stomatitei veziculoase;

e) o lună de la ultimul caz înregistrat, în caz de rabie;

f) 15 zile de la ultimul caz înregistrat, în caz de antrax;
2) în cazul în care toate animalele din speciile sensibile la boală aflate în exploatarea respectivă au fost sacrificate și incintele dezinfectate, perioada de interdicție este de 30 de zile, începând cu data la care animalele au fost eliminate și incintele dezinfectate, cu excepția antraxului – pentru care perioada de interdicție este de 15 zile.

9. Măsurile de interdicție specificate în pct. 8 nu se aplică pentru hipodromuri și piste de curse, în cazul riscurilor minore de răspândire a infecțiilor.

10. În cazul în care Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor elaborează sau dispune de un program de control de combatere a unei boli la care ecvideele sînt sensibile, acesta trebuie să facă referire în special la:

- 1) distribuția bolii pe teritoriul său;
- 2) gravitatea bolii și programul din perspectiva raportului costuri/beneficii;
- 3) zona geografică în care programul se va pune în aplicare;
- 4) diferitele categorii de statut aplicabile exploatațiilor, standardele care trebuie atinse în cazul fiecărei specii și procedurile de testare care urmează să se utilizeze;
- 5) procedurile de control al programului;
- 6) acțiunile ce trebuie întreprinse în cazul în care, indiferent din ce motiv, o exploatare își pierde statutul;
- 7) măsurile care trebuie luate în cazul în care rezultatele controalelor efectuate în conformitate cu dispozițiile programului sînt pozitive;
- 8) caracterul nediscriminatoriu dintre schimburile comerciale cu ecvidee.

Secțiunea a 2-a

Cerințe în cazul pestei cabaline africane

11. Se admite importul de ecvidee din țara care nu este indemnă de pestă cabalină africană, doar din acea parte din teritoriul său considerată infectată, cu respectarea prevederilor și condițiilor stabilite în prezenta secțiune.

12. O parte din teritoriul țării este considerată infectată cu pesta cabalină africană, în cazul în care un semn clinic, serologic (la animale nevaccinate) și/sau epidemiologic a demonstrat prezența pestei cabaline africane în ultimii 2 ani sau s-a efectuat vaccinarea împotriva pestei cabaline africane în ultimele 12 luni.

Partea din teritoriu considerată infectată cu pesta cabalină africană va cuprinde minimum:

- 1) o zonă de protecție cu o rază de cel puțin 100 km în jurul oricărui focar de infecție;
- 2) o zonă de supraveghere de cel puțin 50 km, care să se extindă dincolo de zona de protecție, în care nu s-a efectuat nicio vaccinare în ultimele 12 luni.

13. În teritoriile sau zonele specificate în punctul 12 se aplică normele de control și măsurile de combatere a pestei cabaline africane stabilite în Hotărîrea Guvernului nr. 771 din 16 octombrie 2012 „Pentru aprobarea Normei sanitar-veterinare referitoare la pesta cabalină africană”, în special celor specificate la punctele 5 și 11 ale Normei menționate.

14. Toate ecvideele vaccinate care se găsesc în zona de protecție trebuie înregistrate și marcate.

Documentul de identificare și/sau certificatul sanitar-veterinar (certificat de sănătate), eliberate în temeiul Legii nr. 231-XVI din 20 iulie 2006 privind identificarea și înregistrarea animalelor, al Legii nr. 221-XVI din 19 octombrie 2007 privind activitatea sanitar-veterinară, al Legii zootehniei nr. 412-XIV din 27 mai 1999, actele permissive fiind incluse în Nomenclatorul actelor permissive din anexa nr. 1 la Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 privind

reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, trebuie să conțină date clare cu privire la această vaccinare.

15. Ecvideele expediate de pe teritoriul menționat în prezenta secțiune trebuie să corespundă următoarelor cerințe:

1) să fie expediate doar în anumite perioade ale anului, în funcție de activitatea insectelor vectori;

2) să nu prezinte niciun simptom clinic de pestă cabalină africană la data inspecției;

3) să fi fost supuse unui test pentru pesta cabalină africană, astfel cum este descris în prezenta Normă (sau alt test recunoscut pe plan internațional) de două ori, la un interval cuprins între 21 și 30 de zile între cele două teste, al doilea dintre ele trebuie să se efectueze în cursul celor 10 zile dinaintea expedierii:

a) fie cu rezultate negative, în cazul în care nu au fost vaccinate împotriva peștei cabaline africane; sau

b) fără să se fi înregistrat vreo creștere a titrului de anticorpi și fără să fi fost supuse vaccinării în ultimele două luni, în cazul în care au fost vaccinate împotriva peștei cabaline africane.

4) să fie ținute într-o unitate de carantină pentru o perioadă de cel puțin 40 de zile înainte de expediere;

5) să fie protejate împotriva insectelor vectori în perioada de carantină și în timpul transportului de la unitatea de carantină la locul de expediere.

16. În cazul punerii în aplicare a unui sistem de control alternativ, țara exportatoare:

a) trebuie să ofere garanții echivalente celor prevăzute la punctele 8-10 în ceea ce privește circulația pe teritoriul său a ecvideelor; și

b) în baza respectării principiului de reciprocitate (acordurilor bilaterale dintre țări), poate solicita derogări de la dispozițiile punctului 4.

17. Ecvideele trebuie transportate cu respectarea prevederilor specificate în Norma sanitar-veterinară privind protecția și bunăstarea animalelor în timpul transportului, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 793 din 22 octombrie 2012, în special:

1) imediat, de la exploatarea de origine la locul de destinație, fie direct, fie printr-un centru de colectare;

2) în vehicule sau containere care:

a) sînt curățate și dezinfectate înainte de încărcarea și descărcarea animalelor;

b) proiectate astfel încît dejecțiile, așternuturile de paie sau furajele să nu poată cădea din vehicul în timpul transportului;

3) cu asigurarea sănătății și bunăstării acestora;

4) cu respectarea prevederilor punctului 6 din Norma sus-menționată.

18. Cerințele stipulate la punctele 8-10 din prezenta Normă nu se aplică pentru orice animal care poartă o marcă specială ce indică că este destinat sacrificării, cu condiția:

a) ca aceasta să fie menționată în certificatul sanitar-veterinar (certificatul de sănătate);

b) ecvideele destinate sacrificării sînt transportate direct la abatorul desemnat și sacrificate în termen de 5 zile de la sosirea la abator.

19. Medicul veterinar oficial trebuie să înregistreze numărul de identificare sau numărul documentului de identificare al animalului sacrificat și să confirme autorității competente din țara exportatoare, la cererea acesteia, că animalul a fost sacrificat.

20. Autoritatea sanitar-veterinară competentă verifică că ecvideele destinate expedierii

sînt înregistrate, însoțite de documentul de identificare și de un certificat sanitar-veterinar (certificat de sănătate), conform modelului stabilit în prezenta Normă.

Certificatul sanitar-veterinar (certificatul de sănătate) trebuie să fie întocmit în cele 48 de ore anterioare îmbarcării sau în ultima zi lucrătoare anterioară îmbarcării, în una din limbile oficiale ale țării exportatoare și a țării de destinație sau cu traducerea autentificată a acestuia.

Termenul de valabilitate al certificatului sanitar-veterinar (certificatului de sănătate) sau a atestatului de sănătate este de 10 zile și trebuie să conțină o singură filă.

Loturile de ecvidee înregistrate pot fi vizate de un singur certificat sanitar-veterinar (certificat de sănătate) în loc de certificatul de sănătate individual.

21. Normele prevăzute de Hotărîrea Guvernului nr. 1099 din 29 septembrie 2008 „Cu privire la normele sanitar-veterinare privind controalele sanitar-veterinare la importul animalelor” se aplică în special în ceea ce privește controalele efectuate la locul de origine, organizarea și urmările controalelor efectuate pe teritoriul Republicii Moldova.

22. Experții veterinari internaționali:

a) pot, în măsura în care acest lucru este necesar pentru aplicarea uniformă a prezentei Norme, în cooperare cu Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, să efectueze inspecții la fața locului;

b) solicită și beneficiază de sprijinul necesar pentru a-și îndeplini sarcinile acordate de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor;

c) informează Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor despre rezultatele inspecțiilor efectuate.

Capitolul III

CERINȚE LA IMPORTUL ECVIDEELOR

23. Se permite importul de ecvidee numai din țările sau numai pe o parte din acestea incluse în lista întocmită, actualizată și făcută cunoscută publicului prin plasarea pe pagina web a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

La întocmirea listei din care se permite importul trebuie luată în considerare modalitatea în care țara exportatoare aplică și implementează, pe teritoriul său, standardele internaționale corespunzătoare, în special principiul regionalizării, în ceea ce privește cerințele de sănătate animală referitoare la import, specificate în prezenta Normă.

24. La stabilirea listei prevăzute la punctul 23, se iau în considerare în special următoarele:

1) starea de sănătate a ecvideelor, a altor animale domestice și a faunei sălbatice din țara de expediere, acordîndu-se o atenție deosebită bolilor animale exotice și tuturor aspectelor legate de situația generală a sănătății animale și a mediului înconjurător din țară, în măsura în care aceasta ar putea reprezenta un risc pentru situația sănătății animale și a mediului înconjurător;

2) legislația țării exportatoare în ceea ce privește sănătatea și bunăstarea animalelor;

3) organizarea autorității sanitar-veterinare competente și a serviciilor de inspecție ale acesteia, prerogativele acestor servicii, modul cum sînt acestea supravegheate, precum și mijloacele de care dispun, inclusiv din punctul de vedere al efectivelor și capacităților de laborator, pentru a aplica adecvat legislația națională;

4) asigurările pe care le poate oferi autoritatea sanitar-veterinară competentă din țara exportatoare în ceea ce privește respectarea condițiilor de sănătate animală sau aplicarea unor condiții echivalente;

5) apartenența țării exportatoare la Organizația Internațională pentru Sănătate Animală (OIE), precum și regularitatea și rapiditatea cu care această țară furnizează informații cu privire la existența unor boli ecvine infecțioase sau contagioase pe teritoriul său, în special a bolilor inventariate de către OIE, menționate în prezenta Normă;

6) garanțiile oferite de către țara exportatoare în ceea ce privește furnizarea directă de informații organismelor internaționale:

a) în termen de 24 de ore, în legătură cu confirmarea prezenței bolilor ecvine infecțioase enumerate în anexa nr.1 și cu orice schimbare a politicii de vaccinare referitoare la aceste boli;

b) într-un interval corespunzător, în legătură cu orice modificare propusă în normele de sănătate naționale privind ecvideele, în special celor referitoare la importuri;

c) la intervale periodice, în legătură cu starea sănătății animale de pe teritoriul său în ceea ce privește ecvideele;

7) orice experiență dobândită în domeniul importului de ecvidee vii provenind din alte țări și rezultatele controalelor eventual efectuate la import;

8) rezultatele inspecțiilor și/sau auditului extern efectuat în țara exportatoare, în special rezultatele evaluării autorităților competente sau raportul prezentat de autoritățile competente cu privire la inspecțiile efectuate;

9) conținutul normelor în vigoare în țara în ceea ce privește combaterea bolilor animale infecțioase sau contagioase și prevenirea acestora, inclusiv normele referitoare la importurile de ecvidee provenind din alte țări, precum și punerea în aplicare a acestor norme.

25. Ecvideele trebuie să provină din țări:

1) indemne de pestă cabalină africană;

2) indemne, de 2 ani, de encefalomielită ecvină venezueleană (EEV);

3) indemne, de 6 luni, de durină și morvă.

În cazul în care cerințele privind pesta cabalină africană se aplică regional, trebuie respectate cel puțin măsurile prevăzute la punctele 12-15.

26. Înainte de data încărcării în vederea transportării spre țara de destinație, ecvideele trebuie:

1) să fi staționat fără întrerupere (puse în carantină) pe teritoriul sau în partea din teritoriul său; și

2) să provină dintr-o exploatație aflată sub supraveghere veterinară.

27. Importul de ecvidee de pe teritoriul unei țări sau dintr-o parte a teritoriului unei țări, care figurează pe lista întocmită, se permite numai în cazul în care ecvideele, în afară de cerințele stabilite la punctul 25:

1) corespund cerințelor față de sănătatea animală, specificate la punctele 4-15 pentru importul de ecvidee din țara respectivă, în funcție de specia și categoriile de ecvidee; și

2) în cazul unei țări care nu este indemnă de stomatită veziculoasă sau de arterită virală de cel puțin 6 luni, ecvideele trebuie să corespundă următoarelor cerințe:

a) să provină dintr-o exploatație indemnă de stomatită veziculoasă de cel puțin șase luni și trebuie să fi reacționat negativ la un test serologic anterior expedierii;

b) în cazul arteritei virale, ecvideele masculi – să fi reacționat negativ la un test serologic, la un test de izolare a virusului sau la orice alt test recunoscut, care ar garanta că animalul este indemn de această boală;

3) cerințele privind arterita virală ecvină se aplică ecvideelor masculi, cu excepția:

a) ecvideelor vaccinate împotriva arteritei virale ecvine, sub supraveghere oficială cu un vaccin înregistrat de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, în temeiul Legii nr. 221-XVI din 19 octombrie 2007 privind activitatea sanitar-veterinară, și care au reacționat cu rezultat negativ la 1 din 4 la un test de seroneutralizare pentru această boală. Ecvideele se vaccinează la data la care este prelevată proba de sânge sau în următoarele 15 zile, cu condiția ca acestea să fi fost izolate în perioada respectivă. Se efectuează și se certifică testul și se certifică rezultatul și vaccinarea, sub supraveghere veterinară oficială. Vaccinarea se repetă la intervale regulate. În cazul ecvideelor înregistrate, vaccinările și rezultatele testelor serologice se consemnează în documentul de identificare (pașaport);

b) ecvideelor vaccinate împotriva arteritei virale ecvine sub supraveghere oficială, care au fost supuse la două teste de seroneutralizare pentru această boală la interval de cel puțin zece zile între vârsta de 180-270 de zile, fără a se constata o creștere a nivelului anticorpilor. Ecvideele se izolează sub supraveghere oficială de la momentul prelevării primei probe de sânge și pînă la vaccinare. Se efectuează și se certifică testele și se certifică rezultatele și vaccinările, sub supraveghere veterinară oficială. Vaccinarea se repetă la intervale regulate. În cazul ecvideelor înregistrate, vaccinările și rezultatele testelor serologice se consemnează în documentul de identificare (pașaport);

c) ecvideelor cu vârsta mai mică de 180 de zile;

d) ecvideelor destinate sacrificării trimise direct la abator, însoțite de un certificat sanitar-veterinar privind condițiile de sănătate animală și certificare veterinară pentru importurile de ecvidee destinate sacrificării.

28. Ecvideele trebuie fie identificate și însoțite de un certificat de sănătate (certificat sanitar-veterinar), întocmit de un medic veterinar oficial din țara exportatoare.

Certificatul de sănătate (certificatul sanitar-veterinar) trebuie:

a) să fie emis la data încărcării animalelor în vederea expedierii în Republica Moldova sau, în cazul cailor înregistrați, în ultima zi lucrătoare anterioară îmbarcării;

b) să fie redactat în una dintre limbile oficiale ale țării exportatoare și limba de stat a Republicii Moldova sau cu traducerea autentificată a acestuia, în care se efectuează inspecția la import;

c) să însoțească animalele, în original;

d) să ateste că animalele respectă cerințele prezentei Norme și cerințele în ceea ce privește importul din alte țări;

e) să conțină o singură filă;

f) să fie prevăzut pentru un singur destinatar sau, în cazul animalelor destinate sacrificării, pentru un lot, cu condiția ca animalele să fie marcate și identificate;

g) să fie redactat conform modelului specificat la anexa nr. 3.

29. De la momentul introducerii în țară, ecvideele destinate sacrificării sînt duse la un abator, fie direct, fie după trecerea printr-un centru de colectare, și sînt sacrificate în conformitate cu cerințele de sănătate animală, specificate la punctul 27.

Respectînd condițiile speciale, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, avînd în vedere cerințele de sănătate animală, desemnează abatorul la care aceste ecvidee trebuie transportate.

30. Controalele trebuie efectuate la fața locului de experți veterinari din ambele părți pentru a verifica dacă dispozițiile prezentei Norme sînt aplicate.

În cazul în care controalele efectuate evidențiază fapte grave într-o exploatație autorizată,

imediat se adoptă o decizie de suspendare a importului în conformitate cu prevederile Legii nr. 221-XVI din 19 octombrie 2007 privind activitatea sanitar-veterinară, Legii nr. 113 din 18 mai 2012 cu privire la stabilirea principiilor și a cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor, Legii nr. 50 din 28 martie 2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor, Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, Legii nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

31. Importurile dintr-o țară sau dintr-o parte a unei țări pot fi limitate la anumite specii sau categorii de ecvidee, în condițiile speciale pentru admiterea temporară a ecvideelor înregistrate sau a ecvideelor destinate unor utilizări speciale sau reintroducerea lor pe teritoriul țării după ce au fost exportate temporar stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 882 din 28 decembrie 2015 „Pentru aprobarea Normei sanitar-veterinare privind cerințele de sănătate și certificarea sanitar-veterinară la admiterea temporară a cailor înregistrați”.

Laboratorul național de referință în domeniul veterinar și al siguranței produselor alimentare (Instituția publică „Centrul Republican de Diagnosticare Veterinară”) trebuie să colaboreze cu un laborator internațional de referință responsabil de diagnosticul uneia sau mai multor boli infecțioase ale ecvideelor.

Anexa nr. 1
la Norma sanitar-veterinară privind
condițiile de sănătate la circulația și importul de ecvidee

		Boli cu declarare obligatorie				
Următoarele	boli	trebuie	declarat	obligatoriu:		
		1)			durina	
		2)			morva	
3)	encefalomielita	ecvină	(de toate	tipurile,	inclusiv EEV)	
	4)		anemia		infecțioasă	
		5)			rabia	
		6)			antraxul	
	7)	pesta		cabalină	africană	
8)	stomatita veziculoasă					

Anexa nr. 2
la Norma sanitar-veterinară privind
condițiile de sănătate la circulația
și importul de ecvidee

Diagnosticul Pestei cabaline africane

Partea A

Teste serologice

Metoda serologică descrisă în continuare reprezintă teste de imunoadsorbtie cu anticorpi marcați enzimatic (ELISA) bazate pe capitolul 2.5.1 secțiunea B punctul 2 din Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre, ediția 2016, astfel cum a fost adoptat

de Adunarea mondială a delegaților Organizației mondiale pentru sănătate animală în mai 2012.

Proteina virală VP7 este un antigen major imunodominant al virusului pestei cabaline africane (VPCA) și există în toate cele nouă serotipuri ale VPCA. S-a dovedit că proteinele recombinante VP7 ale VPCA sînt stabile, inofensive și potrivite pentru a fi utilizate ca antigeni în procedurile ELISA pentru determinarea anticorpilor anti-VPCA cu un grad mare de sensibilitate și de specificitate. Testul ELISA indirect și testul ELISA de blocare sînt cele două teste ELISA PCA-VP7 adecvate pentru diagnosticul serologic al pestei cabaline africane (PCA).

1. Test ELISA indirect pentru detectarea anticorpilor împotriva virusului pestei cabaline africane (VPCA)

Conjugatul utilizat în această metodă este o gamaglobulină anti-cal conjugată cu peroxidază de hrean care reacționează cu ser de cal, de catâr și de măgar. Metoda descrisă utilizează drept conjugat proteina G, care reacționează și cu serul de zebra.

Antigenul poate fi furnizat de Centro de Investigación en Sanidad Animal (CISA) (Centrul de Cercetări în Sănătatea Animală) din Spania, în termen de 4-6 luni de la cerere.

1.1. Procedura de testare solidă

1.1.1.1. Se toarnă în plăcile ELISA proteina recombinantă VP7 a VPCA de serotip 4 diluată într-un tampon carbonat/bicarbonat cu pH 9,6. Se incubează plăcile peste noapte la 4 °C.

1.1.1.2. Se clătesc plăcile de cinci ori cu apă distilată conținând 0,01 % (V/V) Tween-20 (soluție de spălare). Se scutură ușor plăcile pe un material absorbant pentru a îndepărta orice urmă de apă.

1.1.1.3. Se blochează plăcile cu o soluție salină tamponată cu fosfat (SSTF) cu pH 7,2 + 5 % (G/V) lapte praf degresat (Nestlé Dry Skim Milk TM), cîte 200 μl în fiecare godeu timp de o oră la 37 °C.

1.1.1.4. Se înlătură soluția de blocare și se scutură ușor plăcile pe un material absorbant.

1.1.2. Eșantioane de testat

1.1.2.1. Eșantioanele de ser de testat și serurile de control pozitiv și negativ se diluează la 1/25 într-o SSTF + 5 % (G/V) lapte degresat + 0,05 % (V/V) Tween-20, 100 μl în fiecare godeu. Se incubează timp de o oră la 37 °C.

Pentru titrare, se efectuează serii de diluție de înjumătățire începînd cu 1 la 25 (100 μl/godeu), utilizîndu-se cîte un ser pentru o coloană a plăcii; se procedează la fel cu controalele pozitiv și negativ. Se incubează timp de o oră la 37 °C.

1.1.2.2. Se clătesc plăcile de 5 ori cu apă distilată conținând 0,01 % (V/V) Tween-20 (soluție de spălare). Se scutură ușor plăcile pe un material absorbant pentru a îndepărta orice urmă de apă.

1.1.3. Conjugat

1.1.3.1. Se toarnă în fiecare godeu cîte 100 μl de gamaglobuline anti-cal conjugate cu peroxidază de hrean diluate într-o SSTF + 5 % lapte + 0,05 % Tween-20 cu pH 7,2. Se incubează timp de o oră la 37 °C.

1.1.3.2. Se clătesc plăcile de 5 ori cu apă distilată conținând 0,01 % (V/V) Tween-20 (soluție de spălare). Se scutură ușor plăcile pe un material absorbant pentru a îndepărta orice

urmă de apă.

1.1.4. Cromogen/substrat

1.1.4.1. Se adaugă 200 µl/godeu de soluție de cromogen/substrat [10 ml de DMAB (dimetilaminobenzaldehidă) 80,6 mM + 10 ml de MBTH (hidroclorură de 3-metil-2-benzotiazolină hidrazonă) 1,56 mM + 5 µl de H₂O₂].

Se blochează reacția colorimetrică după aproximativ 5-10 minute (înainte să înceapă să se coloreze controlul negativ) prin adăugarea a 50 µl de H₂SO₄ 3N.

Se pot utiliza și alți cromogeni, cum ar fi ABTS [acid 2,2'-azino-bis-(3-etilbenzotiazolină-6-sulfonic)], TMB (tetrametil de benzidină) sau OFD (ortofenildiamină).

1.1.4.2. Se citesc plăcile la 600 nm (sau 620 nm).

1.2. Interpretarea rezultatelor

1.2.1. Se calculează valoarea-prag adăugând 0,06 la valoarea controlului negativ (0,06 este abaterea standard calculată pe baza unui grup de 30 de seruri negative).

1.2.2. Eșantioanele testate care prezintă valori ale absorbantei inferioare valorii-prag sînt considerate negative.

1.2.3. Eșantioanele testate care prezintă valori ale absorbantei superioare valorii-prag + 0,15 sînt considerate pozitive.

1.2.4. Eșantioanele testate care prezintă valori ale absorbantei intermediare sînt neconcludente și trebuie utilizată o a doua tehnică pentru confirmarea rezultatului.

2. Test ELISA de blocare pentru detectarea anticorpilor împotriva virusului peștei cabaline africane (VPCA)

Testul ELISA de blocare competitiv este conceput pentru detectarea anticorpilor specifici VPCA în serurile provenite de la animale din orice specie de ecvidee, și anume cai, măgari, zebre și hibridii acestora, prevenind problema specificității care este întîlnită ocazional atunci cînd se utilizează testele ELISA indirecte.

Principiul testului este blocarea reacției dintre proteina recombinantă VP7 absorbită în placa ELISA și un anticorp monoclonal conjugat specific proteinei VP7 a PCA (Mab). Anticorpul din serurile de testat vor bloca reacția dintre antigen și Mab, ceea ce va duce la atenuarea culorii. Deoarece Mab este îndreptat împotriva proteinei VP7, testul va fi foarte sensibil și foarte specific.

Testul ELISA de blocare competitiv este disponibil comercial.

2.1. Procedura de testare

2.1.1. Faza solidă

2.1.1.1. Se toarnă în plăcile ELISA 50-100 ng de proteină recombinantă VP7 a VPCA de serotip 4, diluată într-un tampon carbonat/bicarbonat cu pH 9,6. Se incubează peste noapte la 4 °C.

2.1.1.2. Se spală plăcile de trei ori cu o soluție salină tamponată cu fosfat (SSTF) 0,1x conținând 0,135 M NaCl și 0,05 % (V/V) Tween-20 (SSTFT). Se scutură ușor plăcile pe un material absorbant pentru a îndepărta orice urmă de apă.

2.1.2. Eșantioane de testat și controale

2.1.2.1. Eșantioanele de ser de testat și serurile pozitiv și negativ de control se diluează 1 la 5 într-un diluant care conține 0,35 M NaCl, 0,05 % (V/V) Tween-20 și 0,1 % Kathon, 100 µl în fiecare godeu. Se incubează timp de o oră la 37 °C.

Pentru titrare, se efectuează serii de diluție de înjumătățire a serurilor de testat, începînd cu 1 la 10 pînă la 1 la 280 în 8 godeuri (100 µl/godeu), utilizîndu-se cîte un ser pentru o

coloană a plăcii; se procedează la fel cu controalele pozitiv și negativ. Se incubează timp de o oră la 37 °C.

2.1.2.2. Se spală plăcile de cinci ori cu o soluție salină tamponată cu fosfat (SSTF) 0,1× conținând 0,135 M NaCl și 0,05 % (V/V) Tween-20 (SSTFT). Se scutură ușor plăcile pe un material absorbant pentru a îndepărta orice urmă de apă.

2.1.3. Conjugat

2.1.3.1. Se depun în fiecare godeu câte 100 μl de Mab anti-VP7 conjugat cu peroxidază de hrean. Înainte de această operațiune, Mab respectiv a fost diluat la 1/5 000 -1/15 000 într-o soluție 1/1 de stabilizator StabiliZyme Select® (referința SurModics.: SZ03) în apă distilată. Se incubează timp de 30 de minute la 37 °C.

2.1.3.2. Se spală plăcile de cinci ori cu o soluție salină tamponată cu fosfat (SSTF) 0,1× conținând 0,135 M NaCl și 0,05 % (V/V) Tween-20 (SSTFT). Se scutură ușor plăcile pe un material absorbant pentru a îndepărta orice urmă de apă.

2.1.4. Cromogen/substrat

Se adaugă în fiecare godeu câte 100 μl din soluția de cromogen/substrat, și anume 1 ml de ABTS [acid 2,2'-azino-bis-(3-etilbenzotiazolină-6-sulfonic)] 5 mg/ml + 9 ml de tampon de substrat (0,1 M de tampon de fosfat-citrat cu pH 4 conținând 0,03 % H₂O₂), apoi se incubează timp de 10 minute la temperatura ambiantă. Se blochează reacția colorimetrică prin adăugarea în fiecare godeu a 100 μl de SDS (dodecilsulfat de sodiu) 2 % (G/V).

2.1.5. Citire

Se citește la 405 nm într-un cititor de plăci ELISA.

2.2. Interpretarea rezultatelor

2.2.1. Determinarea procentului de blocare (PB) din fiecare eșantion prin aplicarea următoarelor formule, unde „Abs” înseamnă anticorpi:

2.2.2. Eșantioanele care prezintă o valoare a PB mai mare de 50% ar trebui considerate pozitive pentru anticorpi VPCA.

2.2.3. Eșantioanele care prezintă o valoare a PB mai mică de 45% ar trebui considerate negative pentru anticorpi VPCA.

2.2.4. Eșantioanele care prezintă o valoare a PB cuprinsă între 45 % și 50% ar trebui considerate neconcludente și trebuie supuse din nou testelor. Dacă rezultatul este tot neconcludent, animalele ar trebui retestate pe baza unor eșantioane prelevate, nu mai devreme de două săptămâni de la prelevarea eșantionului considerat neconcludent.

Partea B

Identificarea agentului

Transcriere inversă cuplată cu reacție de polimerizare în lanț în timp real (rRT-PCR)

Testele de identificare a agentului bazate pe metode în care se utilizează acizi nucleici trebuie să detecteze tulpini de referință de la cele nouă serotipuri ale virusului VPCA.

Metoda descrisă la punctul 2.1 se bazează pe capitolul 2.5.1 secțiunea B punctul 1.2 din Manualul de teste de diagnostic și vaccinuri pentru animale terestre, ediția 2016, astfel cum a fost adoptat de Adunarea mondială a delegaților Organizației mondiale pentru sănătate animală în mai 2012.

Orice metodă de detectare bazată pe RT-PCR care este utilizată pentru testarea eșantioanelor, fie sînge, fie splină, în contextul Directivei 2009/156/CE, trebuie să fie cel puțin la fel de sensibilă la aplicarea metodologiilor descrise în punctul 2.

Tulpinile de referință de virus inactivat din serotipurile 1-9 pot fi obținute de la laboratorul

de referință al Uniunii Europene sau de la laboratorul de referință al Organizației mondiale pentru sănătate animală pentru pesta cabalină africană din Algete, Spania.

1. Extracția ARN-ului viral

Pentru a asigura o reacție bună este necesar să se extragă din eșantion un ARN al VPCA de înaltă calitate. Extracția acizilor nucleici din eșantioanele clinice se poate realiza printr-o varietate de metode interne și de metode disponibile comercial.

Seturile comerciale utilizează metode diferite pentru izolarea ARN-ului. Majoritatea se bazează pe una dintre următoarele proceduri:

- extracția cu fenol-cloroform a acizilor nucleici;
- adsorbția acizilor nucleici într-un sistem de filtrare;
- adsorbția acizilor nucleici într-un sistem cu bile magnetice.

Un exemplu de extracție internă a ARN-ului este indicat mai jos:

1.1. Un eșantion de 1 g de țesut este omogenizat în 1 ml de soluție de denaturare (tiocianat de guanidină 4 M, citrat de sodiu 25 mM, 2-mercaptoetanol 0,1 M, sarcozil 0,5 %).

1.2. După centrifugare, la supernatant se adaugă 1 μg de ARN de drojdie, 0,1 ml de acetat de sodiu 2 M cu pH 4, 1 ml de fenol și 0,2 ml de amestec de cloroform/alcool izoamilic (49/1).

1.3. Suspensia se scutură energic și se răcește pe gheață timp de 15 minute.

1.4. După centrifugare, ARN-ul prezent în faza apoasă este extras cu fenol, precipitat cu etanol și resuspendat în apă sterilă.

2. Procedura RT-PCR în timp real

2.1. RT-PCR în timp real specifică de grup

Procedura RT-PCR în timp real specifică de grup vizează proteina VP7 a VPCA și poate detecta toate serotipurile și tulpinile cunoscute de VPCA care circulă în prezent. Ea a fost folosită cu rezultate foarte bune de către laboratoarele naționale de referință din statele membre ale Uniunii Europene care au participat la testele de competență anuale organizate de laboratorul de referință al Uniunii Europene pentru perioada 2009-2015. În plus, în cursul unei testări interlaboratoare organizate în 2015 în cadrul rețelei laboratoarelor de referință ale Organizației mondiale pentru sănătate animală, acest protocol a fost clasificat la un nivel foarte înalt față de altele.

Primer și secvențe de probe pentru detectarea virusurilor din specia VPCA:

Primer sens 5'-CCA-GTA-GGC-CAG-ATC-AAC-AG-3'

Primer antisens 5'-CTA-ATG-AAA-GCG-GTG-ACC-GT-3'

Probă MGB-TaqMan 5'-FAM-GCT-AGC-AGC-CTA-CCA-CTA-MGB-3'

2.1.1. Concentrația soluției de primer este diluată la o concentrație de lucru de 8 μM („soluție de primer de lucru 8 μM”), în timp ce proba este diluată la o concentrație de lucru de 50 μM („soluție de probă de lucru 50 μM”). Trebuie concepută o dispoziție a plăcii de testat, care trebuie încărcată în softul mașinii de PCR în timp real. Utilizând dispoziția ca ghid, se adaugă 2,5 μl din fiecare soluție de primer de lucru 8 μM în fiecare godeu care va conține eșantioane de ARN, controale pozitiv și/sau negativ (concentrația finală a primerului va fi de 1 μM în cei 20 μl de amestec RT-PCR). Placa se ține pe gheață.

2.1.2. 2 μl de ARN izolat (eșantioanele de testat și controlul pozitiv) sau 2 μl de apă fără ARN_{ază} în controale de reacție negativă se amestecă cu primeri sens și antisens. Acest amestec este denaturat prin încălzire la 95°C timp de 5 minute, urmată de o răcire rapidă

pe gheață timp de cel puțin 5 minute.

2.1.3. Se pregătește, conform instrucțiunilor producătorului, un volum adecvat de amestec principal pentru RT-PCR în timp real într-o singură etapă, pentru numărul de eșantioane care trebuie să fie testate. În fiecare godeu care conține eșantioane de ARN se adaugă 0,1 μl de soluție de probă de lucru 50 μM (concentrația finală a probei va fi de 0,25 μM în fiecare godeu care conține eșantioane de ARN). Se distribuie, în fiecare godeu al plăcii PCR care conține ARN-ul și primerii denaturați, 13 μl de amestec principal pentru RT-PCR în timp real într-o singură etapă.

2.1.4. Se pune placa într-un thermocycler în timp real programat pentru transcriere inversă și pentru detectarea ADNc prin fluorescență/amplificare. Condițiile de amplificare constau într-o primă etapă de transcriere inversă la 48°C timp de 25 de minute, urmată de 10 minute la 95°C („hot start”) și de 40 de cicluri de 15 secunde la 95°C, de 35 de secunde la 55°C și de 30 de secunde la 72°C (sau 40 de cicluri la 97°C timp de 2 secunde și la 55°C timp de 30 de secunde, dacă se utilizează reactivi și un thermocycler care permit reacții rapide). Datele privind fluorescența sînt obținute la sfîrșitul etapei de 55°C.

2.1.5. Dacă se obțin curbe de amplificare atipice, testul nu este considerat valabil și trebuie repetat.

Eșantioanele sînt considerate pozitive dacă valoarea Ct (numărul ciclului la care fluorescența generată în cadrul unei reacții depășește pragul de fluorescență) este mai mică sau egală cu pragul Ct definit (35) în decurs de maximum 40 de cicluri PCR ($Ct \leq 35$).

Eșantioanele sînt considerate neconcludente dacă valoarea Ct este mai mare decît pragul Ct definit (35) în decurs de maximum 40 de cicluri PCR ($Ct > 35$).

Eșantioanele sînt considerate negative dacă se obține o curbă de amplificare orizontală care nu traversează linia pragului în decurs de maximum 40 de cicluri PCR.

2.2. RT-PCR în timp real specifică de grup.

RT-PCR în timp real care utilizează probe de transfer de energie prin rezonanță în fluorescență (FRET) pentru detectarea acidului nucleic al VPCA.

Testul RT-PCR pentru VPCA descris a fost conceput pe baza secvențelor dintr-o gamă largă de tulpini sălbatice de VPCA care circulă în prezent. De asemenea, el include un test de control extern sintetic brevetat pentru a verifica buna funcționare a componentelor de testare.

Seturile pentru PCR în timp real într-o sigură etapă sînt disponibile comercial. Mai jos sînt cîteva etape de bază, care pot fi modificate în funcție de cerințele locale/specifice de caz, de seturile utilizate și de echipamentele disponibile.

Primer și secvențe de probe pentru detectarea virusurilor din specia VPCA:

Primer sens 5'-AGA-GCT-CTT-GTG-CTA-GCA-GCC-T-3'

Primer antisens 5'-GAA-CCG-ACG-CGA-CAC-TAA-TGA-3'

Probă MGB-TaqMan 5'-FAM-TGC-ACG-GTC-ACC-GCT-MGB-3'

2.2.1. Soluțiile de amestec de primer și de probă sînt preparate într-o concentrație de 25× la 5 μM pentru primerii sens și antisens și la 3 μM pentru probă. Trebuie concepută o dispoziție a plăcii de testat, care trebuie încărcată în softul mașinii de PCR în timp real. Utilizînd dispoziția ca ghid, în godeurile corespunzătoare de pe placă, conform dispoziției, se adaugă 5 μl de eșantioane de ARN, inclusiv eșantioanele de testat și controalele pozitiv și negativ.

2.2.2. ARN-ul este denaturat prin încălzire la 95°C timp de 5 minute, urmată de o răcire rapidă pe gheață timp de cel puțin 3 minute.

2.2.3. Se pregătește, conform instrucțiunilor producătorului, un volum adecvat de amestec principal pentru RT-PCR în timp real într-o singură etapă, pentru numărul de eșantioane care trebuie să fie testate. În amestecul principal se include 1 μl de 25× soluție de amestec primer probă (de la punctul 2.2.1), pentru a obține în fiecare godeu o concentrație finală de 200 nM pentru fiecare primer și de 120 nM pentru probă. Se distribuie 20 μl de amestec principal în fiecare godeu al plăcii PCR care conține ARN-ul denaturat.

2.2.4. Se pune placa într-un thermocycler în timp real programat pentru transcriere inversă și pentru detectarea ADNc prin fluorescență/amplificare, conform sugestiilor producătorilor. Condițiile de amplificare constau, de exemplu, într-o primă etapă de transcriere inversă la 48 °C timp de 10 minute, urmată de 10 minute la 95 °C și de 40 de cicluri de 15 secunde la 95 °C și de 45 de secunde la 60°C.

2.2.5. Probele sînt considerate pozitive dacă fluorescența normalizată pentru testul RT-PCR privind VPCA depășește un prag de 0,1 în decurs de 36 de cicluri PCR în toate duplicatele unui eșantion.

Probele sînt considerate neconcludente dacă fluorescența normalizată pentru testul RT-PCR privind VPCA depășește un prag de 0,1 în decursul a 36-40 de cicluri PCR în orice duplicat al unui eșantion.

Eșantioanele sînt considerate negative dacă fluorescența normalizată pentru testul RT-PCR privind VPCA nu a depășit un prag de 0,1 în decurs de 40 de cicluri PCR în toate duplicatele unui eșantion și dacă fluorescența normalizată pentru testul de control extern sintetic brevetat a depășit un prag de 0,1 în decurs de 33 de cicluri PCR.